

Свид. Апостолъ Ивановъ: Не мож да си спомня. Тамъ идвала много хора, та не мож да си спомня да ли е идвалъ и тоя човѣкъ или не.

Подсъдл. Алек. Карагюлевъ: Може ли да каже свидѣтельъ кога е дохождалъ у дома въ градът и прѣзъ кой мѣсецъ е видѣлъ че има събрание у дома на 20 – 30 души?

Свидът. Апостолъ Ивановъ: Азъ не ги прѣброяхъ, но тъй прѣдолагамъ, че е имало около 20 души тогава въ стаята. Това бѣше прѣзъ мѣсецъ Септемврий и то отъ 15-и по-послѣ. Тогава вий бѣхте дошли съ госпожата, а азъ съ Кузманова.

— Понеже казава, че ги е видѣлъ въ стаята, когато сѫ въ качиль горѣ, може ли да каже какъ и на какво сѫ сѣдѣли хората?

— Всичките не ги видѣхъ на какво сѣдѣха, а видѣхъ, че едини стояха на столови, други на кревати, трети пушеха прави, четвърти бѣха се облѣгнали на стената и пр. Защото азъ само поискахъ да ми дадете пари за цѣрь, а като ми не дадохте, азъ си отилюхъ.

Прѣдсъдл.: До гдѣто стояхте у Александра Карагюлева, не виждахте ли нѣкога да е ималъ той револверъ?

Свид. Апостолъ Ивановъ: Виждахъ единъ револверъ на массата въ приемната стая. Той бѣше единъ малъкъ револверъ съ бѣла дръжка. Когато го видѣхъ, съ мене бѣше и Кузмановъ и той ми каза, че е много скъпъ за 4 наполеона. Послѣ го туриха въ чекмеджето.

— Ела на самъ. Я прѣгледай отъ тѣзи револвери, да ли нѣма вѣкѣ да прилича на него?

— (Слѣдъ като прѣглежда единъ отъ револверите.) Такъвъ бѣше, Г-не прѣдсъдателю.

— Имаше ли по него вѣкакви садефяни шарки?

— Не забѣлѣхъ да ли имаше такива шарки.

— (Слѣдъ като му посочва една фотографическа карточка.) Ами това лице не си виждалъ да е идвало нѣкога на фабриката?

— (Слѣдъ като прѣглежда фотографическата карточка.) Това бѣше, Г-не Прѣдсъдателю, но не съ тази форма*) (Прѣгледва втората карточка.) Това лице не съмъ виждалъ. (Прѣгледва простата карточка.) Това лице прилича на тогава.

— Такива лица не си ли виждалъ да идватъ на фабриката?

*) Показва му се фотографията на Иванъ Козаровъ